

Strona znajduje się w archiwum.

Pieniądze za milczenie o Milli Vanilli

Pomimo plotek grupa Milli Vanilli została nominowana do nagrody Grammy w kategorii Najlepszy Debiut. Zespół otrzymał statuetkę, by kilka dni później, 19 listopada 1990 roku, po raz pierwszy w historii przyznawania tych nagród, została ona odebrana laureatom.

Dwaj piosenkarze Rob Pilatus i Fabrice Morvan zostali zauważeni przez producenta Franka Fariana, który podpisał z nimi kontrakt, dając początek niemieckiej grupie Milli Vanilli. Jej pierwszy album „All or Nothing” wydano w Europie w 1988 roku i od razu odniósł on sukces. W Stanach Zjednoczonych, gdzie

płyta pojawiła się na początku 1989 roku, krążek nosił nazwę „[Girl you know it's true](#)” – od tytułu wiodącego singla.

Na całym świecie sprzedano 30 milionów płyt i gdy w grudniu 1989 roku album zajmował pierwsze miejsca list przebojów, piosenkarz Charles Shaw wyjawiał Johnowi Lelandowi z nowojorskiego „Newsday”, że Pilatus i Morvan nie byli faktycznymi wykonawcami utworu „Girl You Know It's True” i że wraz z trzema innymi piosenkarzami to on był wykonawcą piosenek na debiutanckiej płycie Milli Vanilli. Przyznał też, że zapłacono mu 6 tysięcy dolarów za użyczenie głosu. Wkrótce jednak wycofał swoje oświadczenie, twierdząc, że wypowiedź stanowiła jedynie reklamę nowego albumu. Później donoszono, że Frank Farian miał zapłacić 150 tysięcy dolarów *łapówki* za zdementowanie przez Shawa własnego wywiadu.

Prawda mogła ujrzeć

światło dzienne na wiele miesięcy przed rozdaniem nagród Grammy, bowiem podczas jednego z nagrań, gdy studio Arista otrzymało demo z faktycznym głosem Milli Vanilli, jego wiceprezydent powiedział: „What is that crap?” (co to za gówno). Menadżer, który pracował z grupą, przewrócił tylko oczami i wyszedł ze studia. Wielu ludzi z branży muzycznej wiedziało o oszustwie. Nawet, gdy Pilatus i Morgan przyznali się do intrygi, amerykański dystrybutor ich płyty wszystkiemu zaprzeczał.

Jeden z pracowników Aristy A&R powiedział: „Od razu się kapnęliśmy, że nie ma mowy o tym, iż ludzie słuchają rzeczywistych wykonawców”. Również Pilatus, Morgan i ich były amerykański manager Todd Headlee potwierdzili później, że o wszystkim wiedział na sześć miesięcy przed galą Grammy prezydent Aristy Clive Davis. Tę wiedzę miało też wiele innych osób.

Headlee, który stracił

pracę menagera zespołu po tym, jak Milli Vanilli nie znaleźli się na liście najseksowniejszych rockmanów „Playgirl”, powiedział, że Farian obiecał wykonawcom kolejne zlecenia, jeśli tylko zgodzą się na użyczenie swoich twarzy do piosenki „Girl you know it’s true”.

Pomimo plotek grupa Milli Vanilli została nominowana do nagrody Grammy w kategorii Najlepszy Debiut. Zespół otrzymał statuetkę, by kilka dni później, 19 listopada 1990 roku, po raz pierwszy w historii przyznawania tych nagród, została ona odebrana laureatom.

Jury podjęło tę decyzję po wyjawieniu przez Franka Fariana, który zdecydował się przerwać milczenie, gdy o intrydze wiedziało coraz więcej osób, że fotogeniczny duet, znany z tego, iż na koncertach śpiewał z playbacku, nie wykonał ani jednej piosenki na wspomnianej płycie.

Studio Arista Records usunęło “Girls you know it’s true” ze swojego katalogu, przez co album

stał się największym w historii nakładem wycofanym z wytwórni. Decyzją amerykańskiego sądu, każdy kto zakupił ten album w Stanach Zjednoczonych, mógł otrzymać zwrot pieniędzy.

Farian do końca zaprzeczał, jakoby zapłacił Charlesowi Shaw za milczenie.

14 lutego 2007 ogłoszono, że wytwórnia Universal Picture pracuje nad filmem opartym na prawdziwej historii wzlotu i upadku Milli Vanilli w branży muzycznej, a scenariuszem i reżyserią do filmu miał zająć się Jeff Nathanson, autor scenariusza z „Catch me if you can”.

*Źródła: mtv.com;
en.wikipedia.org;
amazines.com;
absoluteastronomy.com;
wapedia.mobi*